

30e jaargang
augustus 2007

HOGERAAD DER NEDERLANDEN

Anders Bekeken

nummer 4

- 👁️ Ov-chipkaart nog geen hemel op aarde.
- 👁️ Discussie onder oogartsen over behandeling van md
- 👁️ Oogtraumaconsulent nieuw specialisme.

NVBS
OOG VOOR U

Ledenorgaan van de

Nederlandse Vereniging van Blinden en Slechtzienden

Postbus 31303 • 2500 EH Den Haag • Telefoon 070 661 43 11
Lange Voorhout 34 • Bezoekadres: Kazernestraat 52 • www.hogeraad.nl

"Formeel is belangenbehartiging de taak van Viziris, maar in de praktijk zijn het vaak onze mensen die het doen. Dat mogen we gerust benadrukken, zonder dat we Viziris tekortdoen. Omdat Viziris nog in ontwikkeling is, laat het soms dingen liggen, het is dan onze taak om erachter te zitten en bij te springen."

Samen sterk

Ledenservice is voor Hans ook belangrijk, maar de NVBS mag geen serviceclub worden, met al-

leen maar leden die consumeren en zelf niets willen doen voor de vereniging. Hans constateert dat er tussen die leden en het hoofdbestuur een kloof bestaat. Die kloof wil hij graag overbruggen, maar dat moet van beide kanten komen. "Wij moeten als hoofdbestuur meer naar de afdelingen toestappen en leden moeten zelf niet aarzelen om ons te contacteren. Als ze b.v. vragen hebben over mobiliteit of leetuurvoorziening, mogen ze mij gerust opbellen", verzekert Hans. "We zijn samen met elkaar één vereniging."

10.

De honderd dagen van voorzitter Terphuis

door Sander Terphuis

Zijn wieg stond in Teheran. Maar hij heeft een oer-Hollandse naam. Sander Terphuis, door de ledenraad op 23 juni gekozen als nieuwe NVBS-voorzitter. In zijn eerste honderd dagen wil hij meer doen dan praten. Hij wil ook daadwerkelijk zaken aanpakken. Terphuis stelt zichzelf aan u voor.

Ik ben 35 jaar. Op mijn achttiende jaar kwam ik als politiek vluchteling naar Nederland. Heb hier de studies rechten en filosofie gevolgd. Tegenwoordig adviseer ik de minister en de staatssecretaris van Justitie over de toelating en verblijf van vreemdelingen in Nederland. Als voorzitter wil ik de leden graag uitdagen en uitnodigen om met mij en het hoofdbestuur op een open en constructieve wijze het gesprek aan te gaan over onderwerpen als de toekomst van de NVBS, de toegevoegde waarde van het lidmaatschap van onze vereniging en over

de wijze van belangenbehartiging in de komende jaren.

In 1994 werd ik bestuurslid van de afdeling West-Overijssel/Veluwe. Verder heb ik halverwege de jaren '90 met Theo Verboom, die toen in het hoofdbestuur zat, een clubje opgericht voor allochtone leden. Dat voorzag echt in een behoefte, maar die club bestaat helaas niet meer. Ook ben ik betrokken geweest bij de oprichting van de BS&BS die inmiddels is samengevoegd met de jongerencommissie. Ik ben dus geen onbekende in de

vereniging. De belangenbehartiging heeft mij altijd aangetrokken. De Nederlandse samenleving heeft iets voor mij gedaan door mij een kans te geven om in Nederland een nieuw bestaan op te bouwen en het is niet meer dan normaal om iets terug te doen. In vergelijking met wat ik in Iran heb gezien en heb meegemaakt, is het voorzieningenniveau voor visueel gehandicapten in Nederland veel beter. Maar dat is absoluut geen reden om minder aan belangenbehartiging te doen. Neem bijvoorbeeld de ov-chipkaart. Door technologische ontwikkelingen zijn wij in staat om een geavanceerd systeem te ontwikkelen voor het openbaar vervoer. Het moet natuurlijk wel zo zijn dat dit systeem ook voor visueel gehandicapten goed haatbaar is. Ook moet het in de toekomst voor ouderen, die niet werken met de computer, mogelijk zijn om boeken en kranten te kunnen blijven lezen op de voor hen gewenste manier. Bovendien dient de werkgelegenheid voor visueel gehandicapten veel meer aandacht te krijgen, De belangenbehartiging is in dit soort situaties onontbeerlijk. Vanuit mijn verblijf in Iran heb ik geleerd om de zaken te relativiseren en dus niet klagen zonder dat er daarvoor echt een goede reden is. Tevens heb ik geleerd om niet alleen te klagen, maar vooral na te denken over de oplossingen voor bestaande problemen om zo verder te komen.

Drastische naamswijziging

Ik heb mijn naam drastisch gewij-

zigd om me na mijn naturalisatie nog meer Hollands te voelen. Maar ook uit praktische overwegingen. Mijn Iraanse naam is moeilijk om te schrijven en uit te spreken. Bij formele aangelegenheden leidde dit dikwijls tot misverstanden.

In mijn beroep zijn lange werkdagen tot 7 uur 's avonds tamelijk gebruikelijk. Je hebt te maken met conflicterende belangen. Dat is lastig en boeiend. Bijvoorbeeld de vraag: welke vreemdelingen willen we in Nederland toelaten en is het geoorloofd om uitgedeelde vreemdelingen uit te zetten die een ernstige medische klacht hebben?

Ik probeer met de collega's binnen en buiten Nederland voor dit soort fundamentele vraagstukken een oplossing te vinden. Voor dat ik bij de Directie Vreemdelingenbeleid van het ministerie van Justitie kwam werken, was ik een aantal jaren werkzaam als rechterlijk ambtenaar in opleiding bij de rechtbank Zutphen. Ik wilde toen graag rechter worden. Het was eigenlijk een keuze uit idealisme. En daarvoor heb ik een tijdje bij de universiteit Utrecht onderzoekswerk gedaan. Ik heb eigenlijk altijd een liefde gekoesterd voor het wetenschappelijke onderzoek en nu ben ik bezig met een promotieonderzoek. Het helpt je tot nieuwe inzichten te komen. Ik ben wel pragmatisch ingesteld en wil graag de effecten en de resultaten van mijn inspanningen in de praktijk zien. Om die reden is wetenschapsbeoefening voor mij een

soort hobby. Andere hobby's van mij zijn natuur- en strandwandelingen maken, sporten, lezen, reizen en gezellige dingen doen.

Zware jaren

Ik was enige tijd redacteur bij het gesproken tijdschrift *Moet je horen*. Deed vooral interviews. Ik ben van plan om gebruik te maken van kennis en deskundigheid van onze ervaren leden door met hen van gedachte te wisselen over diverse zaken. Het is goed om terug te kijken om te zien waar het mogelijkwijs mis is gegaan in de afgelopen jaren, dit als leerproces. Maar daarna moeten we samen vooral vooruitkijken en met elkaar nagaan hoe we de problemen waarmee onze vereniging wordt geconfronteerd, kunnen oplossen. Als wij een sterke en gezonde vereniging willen hebben, dan moeten we binnen onze vereniging samenwerken en elkaar steunen en inspireren. Ik roep alle leden graag op om een eenheid te vormen. Als er leden zijn die kritiek hebben op het beleid van het hoofdbestuur of tegen de wijze van samenwerking met Viziris of op andere zaken, nodig ik ze uit om met mij en met het hoofdbestuur in gesprek te gaan. In het belang van de vereniging moeten we met elkaar op een open en constructieve wijze van gedachten kunnen wisselen om tot oplossingen te komen. Het is echt niet in het belang van onze vereniging indien groepjes zouden worden

gevormd en indien buiten medeweten van het hoofdbestuur allerlei zaken zouden worden besproken. Waarom geen eenheid binnen onze eigen vereniging? Ik ontmoet en spreek graag mensen die de NVBS een warm hart toedragen en die op een open en constructieve wijze de discussie willen aangaan.

Dit kabinet heeft bij zijn aantreden aangegeven om 100 dagen nodig te hebben om in de samenleving te gaan praten met alle betrokken partijen om zo te horen wat de problemen en knelpunten zijn. Ik vind het een aardige metafoor voor mij als nieuwe voorzitter. Het verschil met mij is alleen wel dat het kabinet in die 100 dagen heel veel heeft gepraat en weinig gedaan. Dit zijn wij natuurlijk ook wel gewend van de politici. Het is dus niks nieuws. Ik zal in de eerste 100 dagen zoveel mogelijk met andere leden in contact komen. Maar ik zal ook daadwerkelijk zaken aanpakken, zodat het dus niet alleen maar bij het praten blijft.

Tot slot wil ik Bert Bartels veel dank zeggen voor al zijn verdiensten voor de vereniging in de afgelopen 8 jaar. Ik ben hem daarvoor erkentelijk en zal trachten zijn taken binnen de NVBS naar behoren voort te zetten. Ook Marleen de Jong wil ik bedanken voor haar nuttige bijdrage binnen het hoofdbestuur. 🐣